

[Miljøministeren]

tence på et højt og konkurrencedygtigt niveau med henblik på kommerciel udnyttelse på det internationalt ekspanderende miljømarked.

Miljøministeren har fremlagt en handlingsplan for øget genanvendelse 1990-92. Planen, der er baseret på erfaringerne fra Genanvendelsesplan 1987-89, indeholder dels en status, dels en række initiativer på højt prioriterede indsatsområder.

Det er regeringens opfattelse, at samarbejds- og brancheaftaler på en række områder kan udgøre et vigtigt element i et fortsat konkret, konstruktivt og forpligtende samarbejde.

Som eksempler på samarbejds- og brancheaftaler kan nævnes, at der er indgået en aftale om aftrapning af kviksløvholdige batterier samt en aftale om initiativer til begrænsning af organiske opløsningsmidler i husholdningsprodukter. Endvidere drøftes mulige aftaler om flygtige opløsningsmidler og PVC.

4. Det videre arbejde

Arbejdet med Brundtlandtankegangen er en proces. Handlingsplanen for miljø og udvikling vil fortsat udgøre rammen for en bredspektret miljø- og naturindsats.

A. I det videre forløb vil regeringen *nationalt*, ud over de ovenfor nævnte igangsatte initiativer, navnlig fokusere på følgende:

1. Offentlig grøn indkøbspolitik

Det er vigtigt at få skabt et større marked for »grønne« produkter, der er miljøvenlige eller økonomiserer med sparsomme ressourcer (råstoffer, vand, energi m.v.). Samtidig kan skabes synlige eksempler på mulige indsatser og de dertil knyttede fordele – privatøkonomisk og samfundsøkonomisk.

Det offentlige – stat, amter og kommuner – er storforbrugere. Derfor kan det offentlige ved storindkøb skabe eller fremme et marked for renere teknologi i bred forstand (miljøvenligt og energirigtigt udstyr m.v.) og dermed medvirke til at fremme udvikling og salg af effektivt og billigere udstyr. Regeringen vil derfor tage forskellige initiativer til fremme af en offentlig grøn indkøbspolitik.

2. Samspillet mellem miljø og økonomi

Miljøomkostningerne i forbindelse med produktion og forbrug er stadig mere tyngende. Det må derfor nærmere undersøges og overve-

jes, hvorledes miljøproblemer kan forebygges og miljøomkostninger dermed nedbringes, men også, hvorledes oprydning efter allerede skete skader kan finansieres.

I løbet af 1990 vil den første samlede miljøstatistik blive offentliggjort.

Der er imidlertid behov for at belyse samspillet mellem miljø og økonomi. Til brug herfor bør økonomiske opgørelser og statistikker søges suppleret med en række miljøkonsekvensvurderinger.

3. Grøn virksomhed

Det er vigtigt at få virksomheder til i deres strategi, forretningskoncept og daglige rutiner at inddrage tankegangen om bæredygtig udvikling, herunder om produkters og stoffers cyklus fra vugge til grav.

Regeringen vil derfor indlede et samarbejde med et par større danske virksomheder, der vil være indstillet på at gennemgå virksomhedens samlede produktion for at belyse produkters og materialers cyklus og de miljø- og naturmæssige aspekter herved.

B. I det videre forløb vil regeringen *internationalt* navnlig fokusere på følgende:

1. Global konference om bæredygtig udvikling

Regeringen vil aktivt bidrage til forberedelsen af den globale FN-konference i 1992 om bæredygtig udvikling.

2. Klimaproblemer

Regeringen vil yde en aktiv indsats for, at der indgås bindende internationale aftaler til at imødegå de klimaforandringer, der følger af drivhuseffekten og nedbrydningen af ozonlaget. Regeringen vil således arbejde for, at CO₂-udslippet skal stabiliseres inden år 2000, og at der herefter stræbes mod en 20 pct.s reduktion i år 2005 og en 50 pct.s reduktion af drivhusgasser inden for 30-50 år.

Med hensyn til ozonnedbrydende stoffer vil regeringen arbejde for, at Montrealprotokollen og den hertil svarende EF-forordning skærpes.

I forbindelse med indsatsen imod klimaforandringer vil regeringen arbejde for, at de industrialiserede lande stiller yderligere økonomiske og teknologiske ressourcer til rådighed for den tredje verden med henblik på at imødegå de globale klima- og miljøproblemer.

3. Havmiljøet